II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT 2012/308/GUSP

av den 26 april 2012

om Europeiska unionens anslutning till fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 37 jämförd med artikel 31.1,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 209 och 212 jämförda med artikel 218.6 a och artikel 218.8 andra stycket.

med beaktande av det gemensamma förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska kommissionen,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

(1) Fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien (nedan kallat *fördraget*) undertecknades den 24 februari 1976 av Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Filippinerna, Republiken Singapore och Konungariket Thailand. Sedan undertecknandet har följande länder också blivit signatärer av fördraget: Brunei Darussalam, Konungariket Kambodja, Demokratiska folkrepubliken Laos, Burma/Myanmar, Socialistiska republiken Vietnam, Den oberoende staten Papua Nya Guinea, Folkrepubliken Kina, Republiken Indien, Japan, Islamiska republiken Pakistan, Republiken Korea, Ryska federationen, Nya Zeeland, Mongoliet, Samväldet Australien, Republiken Frankrike, Demokratiska republiken Östtimor, Folkrepubliken Bangladesh, Demokratiska socialistiska republiken Sri Lanka, Demokratiska folkrepubliken Nordkorea, Amerikas förenta stater, Republiken Turkiet och Kanada.

(2) Fördraget syftar till att främja fred, stabilitet och samarbete i regionen. I fördraget uppmanas därför till lösning av tvister med fredliga medel, bevarande av fred, förebyggande av konflikter och förstärkt säkerhet i Sydostasien. Reglerna och principerna i fördraget överensstämmer således med målen för unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik.

(3) Dessutom föreskrivs i fördraget att samarbetet på det ekonomiska, handelsrelaterade, sociala, tekniska och vetenskapliga området ska förbättras och den ekonomiska tillväxten i regionen påskyndas genom att främja ett bättre utnyttjande av jordbruk och industri av länderna i Sydostasien samt en utökad handel och en bättre ekonomisk infrastruktur i dessa länder. Fördraget främjar därför samarbete med utvecklingsländerna i regionen och ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med andra länder än utvecklingsländer.

(4) Vid sitt möte den 4 och 5 december 2006 bemyndigade rådet ordförandeskapet och kommissionen att förhandla om unionens och Europeiska gemenskapens anslutning till fördraget.

(5) Genom en skrivelse av den 7 december 2006 underrättade unionen och Europeiska gemenskapen Kambodja, i dess egenskap av Asean-samordnare för förbindelserna med unionen, om sitt beslut att ansöka om anslutning till fördraget i enlighet med de villkor som anges i skrivelsen.

(6) Den 28 maj 2009 förklarade Thailand, dåvarande ordförande för Asean, att samtliga stater i Sydostasien gav sitt samtycke till unionens och Europeiska gemenskapens anslutning till fördraget, under förutsättning att det tredje protokollet till fördraget träder i kraft.

(7) Det tredje protokollet till fördraget, undertecknat den 23 juli 2010, möjliggör att regionala organisationer kan ansluta sig till fördraget.

(8) Unionen bör därför ansluta sig till fördraget efter ikraftträdandet av det tredje protokollet till fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Unionens anslutning till fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien (nedan kallat *fördraget*) godkänns härmed på unionens vägnar.

Texterna till fördraget och dess tre ändringsprotokoll samt unionens instrument för anslutning till fördraget åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådet bemyndigar härmed unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att underteckna och deponera instrumentet om anslutning till fördraget på unionens vägnar.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 26 april 2012.

På rådets vägnar

M. BØDSKOV

Ordförande

ÖVERSÄTTNING

Fördrag om vänskap och samarbete i Sydostasien

Indonesien den 24 februari 1976

De höga fördragsslutande parterna,

SOM ÄR MEDVETNA om de befintliga historiska, geografiska och kulturella band som har knutit samman deras folk,

SOM ÄR ANGELÄGNA om att främja regional fred och stabilitet genom att iaktta respekt för rättvisa och rättsstatsprincipen och förbättra förmågan att motstå påfrestningar i de inbördes förbindelserna i regionen,

SOM ÖNSKAR främja fred, vänskap och ömsesidigt samarbete i frågor som påverkar Sydostasien, i enlighet med andan och principerna i Förenta nationernas stadga, de tio principer som antogs av de afrikanska och asiatiska staternas konferens i Bandung den 25 april 1955, Sydostasiatiska nationers förbunds förklaring som undertecknades i Bangkok den 8 augusti 1967, och den förklaring som undertecknades i Kuala Lumpur den 27 november 1971,

SOM ÄR ÖVERTYGADE om att en lösning av meningsskiljaktigheter eller tvister mellan deras länder bör regleras genom rationella, effektiva och tillräckligt flexibla förfaranden, så negativa attityder som kan äventyra eller hindra samarbete undviks,

SOM TROR PÅ behovet av att samarbeta med alla fredsälskande nationer, både i och utanför Sydostasien, för att främja världsfred, stabilitet och harmoni,

SOM HÖGTIDLIGEN ENATS om att ingå ett fördrag om vänskap och samarbete enligt följande:

1.1.1.1 KAPITEL I: SYFTE OCH PRINCIPER

Artikel 1

Detta fördrag har till syfte att främja varaktig fred, evig vänskap och samarbete mellan parternas folk som bidrar till öka deras styrka samt solidariteten och förbindelserna dem emellan.

Artikel 2

I sina förbindelser ska de höga fördragsslutande parterna vägledas av följande grundläggande principer, nämligen

a) ömsesidig respekt för alla nationers oberoende, suveränitet, jämlikhet, territoriella integritet och nationella identitet,

b) rätten för varje stat att råda över sin nationella tillvaro, utan yttre inblandning, omstörtande verksamhet eller tvång,

c) icke-ingripande i varandras inre angelägenheter,

d) lösning av meningsskiljaktigheter eller tvister med fredliga medel,

e) avstående från hot om eller bruk av våld,

f) effektivt samarbete dem emellan.

1.1.1.2 KAPITEL II: VÄNSKAP

Artikel 3

För att uppfylla syftet med detta fördrag ska de höga fördragsslutande parterna sträva efter att utveckla och stärka de traditionella, kulturella och historiska band av vänskap, goda grannförbindelser och samarbete som knyter dem samman och i god tro fullgöra de skyldigheter som de påtagit sig enligt detta fördrag. För att främja närmare förståelse dem emellan ska de höga fördragsslutande parterna främja och underlätta kontakter och förbindelser mellan parternas folk.

1.1.1.3 KAPITEL III: SAMARBETE

Artikel 4

De höga fördragsslutande parterna ska främja ett aktivt samarbete på det ekonomiska, sociala, tekniska, vetenskapliga och administrativa området, samt i frågor som rör gemensamma ideal och strävanden för internationell fred och stabilitet i regionen och i alla andra frågor av gemensamt intresse.

Artikel 5

Vad gäller tillämpningen av artikel 4 ska de höga fördragsslutande parterna göra sitt yttersta på både det multilaterala och bilaterala planet, på grundval av jämlikhet, icke-diskriminering och ömsesidig nytta.

Artikel 6

De höga fördragsslutande parterna ska samarbeta för att påskynda den ekonomiska tillväxten i regionen i syfte att stärka grunderna för en välmående och fredlig gemenskap av nationer i Sydostasien. De ska därför främja ett bättre utnyttjande av jordbruk och industri samt en utökad handel och en bättre ekonomisk infrastruktur, till ömsesidig nytta för deras folk. De ska härvidlag fortsätta att undersöka alla möjligheter att uppnå nära och fördelaktigt samarbete med andra stater samt internationella och regionala organisationer utanför regionen.

Artikel 7

De höga fördragsslutande parterna ska öka sitt ekonomiska samarbete för att uppnå social rättvisa och höja levnadsstandarden för folken i regionen. I detta syfte ska de anta lämpliga regionala strategier för ekonomisk utveckling och ömsesidigt bistånd.

Artikel 8

De höga fördragsslutande parterna ska sträva efter att uppnå ett så nära och brett samarbete som möjligt och bistå varandra med möjligheter till utbildning och forskning på det sociala, kulturella, tekniska, vetenskapliga och administrativa området.

Artikel 9

De höga fördragsslutande parterna ska sträva efter ett ökat samarbete för att främja fred, harmoni och stabilitet i regionen. I detta syfte ska de höga fördragsslutande parterna ha regelbunden kontakt och samråd med varandra i internationella och regionala frågor för att samordna sina synpunkter, åtgärder och strategier.

Artikel 10

Varje hög fördragsslutande part ska inte på något sätt eller i någon form delta i sådan verksamhet som utgör ett hot mot en annan hög fördragsslutande parts politiska och ekonomiska stabilitet, suveränitet eller territoriella integritet.

Artikel 11

De höga fördragsslutande parterna ska sträva efter att stärka sin nationella förmåga att motstå påfrestningar på det politiska, ekonomiska, sociokulturella och säkerhetsrelaterade området, i enlighet med sina respektive ideal och strävanden, fria från yttre inblandning och intern omstörtande verksamhet, i syfte att bevara sina respektive nationella identiteter.

Artikel 12

De höga fördragsslutande parterna ska i sina ansträngningar att uppnå regionalt välstånd och säkerhet sträva efter att samarbeta på alla områden för att främja den regionala förmågan att motstå påfrestningar, på grundval av principerna om självtillit, oberoende, ömsesidig respekt, samarbete och solidaritet, vilka kommer att utgöra grunden för en stark och livskraftig gemenskap av nationer i Sydostasien.

1.1.1.4 KAPITEL IV: FREDLIG TVISTLÖSNING

Artikel 13

De höga fördragsslutande parterna ska visa beslutsamhet och god vilja när det gäller att förhindra att tvister uppkommer. Om tvister skulle uppstå i frågor som direkt påverkar dem, särskilt tvister som kan störa den regionala freden och harmonin, ska de avstå från hot om eller användning av våld och alltid lösa sådana tvister dem emellan genom vänskapliga förhandlingar.

Artikel 14

För tvistlösning inom ramen för regionala processer ska de höga fördragsslutande parterna bilda ett ständigt organ, ett högt råd, bestående av en företrädare på ministernivå från varje hög fördragsslutande part, som ska hålla sig underrättat om tvister eller situationer som sannolikt stör den regionala freden och harmonin.

Artikel 15

Om ingen lösning uppnås genom direkta förhandlingar ska det höga rådet hålla sig underrättat om tvisten eller situationen och rekommendera de tvistande parterna lämpliga sätt att lösa tvisten såsom *bona officia*, medling, undersökning eller förlikning. Det höga rådet kan emellertid erbjuda parterna i en tvist sina *bona officia*-tjänster, eller om parterna så kommer överens, själv bilda en medlings-, undersöknings- eller förlikningskommitté. När det anses nödvändigt ska det höga rådet rekommendera lämpliga åtgärder för att förhindra att tvisten eller situationen förvärras.

Artikel 16

Den ovanstående bestämmelsen i detta kapitel ska inte tillämpas på en tvist om inte alla parter i tvisten samtycker till detta. Detta ska dock inte hindra de övriga höga fördragsslutande parter som inte är parter i tvisten från att erbjuda allt tänkbart bistånd för att lösa tvisten. Parterna i tvisten bör förhålla sig positiva till sådana erbjudanden om bistånd.

Artikel 17

Ingenting i detta fördrag ska hindra användning av de olika former av fredlig lösning av tvister som anges i artikel 33.1 i Förenta nationernas stadga. De höga fördragsslutande parter som är parter i en tvist bör uppmuntras att ta initiativ till att lösa den genom vänskapliga förhandlingar innan de tillgriper de andra förfaranden som föreskrivs i Förenta nationernas stadga.

1.1.1.5 KAPITEL V: ALLMÄN BESTÄMMELSE

Artikel 18

Detta fördrag ska undertecknas av Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Filippinerna, Republiken Singapore och Konungariket Thailand. Det ska ratificeras i enlighet med signatärstaternas respektive konstitutionella förfaranden. Det ska vara öppet för anslutning av andra stater i Sydostasien.

Artikel 19

Detta fördrag ska träda i kraft dagen för deponeringen av det femte ratificeringsinstrumentet hos regeringarna i de signatärstater som har utsetts till depositarier för detta fördrag och ratificerings- eller anslutningsinstrumenten.

Artikel 20

Detta fördrag upprättas på de höga fördragsslutande parternas officiella språk, som alla är lika giltiga. Det ska finnas en gemensamt godkänd översättning av texterna till engelska. Eventuella avvikande tolkningar av den gemensamma texten ska åtgärdas genom förhandlingar.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har de höga fördragsslutande parterna undertecknat fördraget och därpå anbragt sina sigill.

Som skedde i Denpasar, Bali, den tjugofjärde februari nittonhundrasjuttiosex.

Protokoll om ändring av fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien Filippinerna den 15 december 1987

Brunei Darussalams regering,

Republiken Indonesiens regering,

Malaysias regering,

Republiken Filippinernas regering,

Republiken Singapores regering,

Konungariket Thailands regering,

SOM ÖNSKAR ytterligare stärka samarbetet med alla fredsälskande nationer både i och utanför Sydostasien och i synnerhet grannländerna i den sydostasiatiska regionen,

SOM BEAKTAR punkt 5 i ingressen till fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien vilket ingicks i Denpasar, Bali, den 24 februari 1976 (nedan kallat *vänskapsfördraget*), där det hänvisas till behovet av att samarbeta med alla fredsälskande nationer både i och utanför Sydostasien, för att främja världsfred, stabilitet och harmoni,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 18 i vänskapsfördraget ska ha följande ändrade lydelse:

”Detta fördrag ska undertecknas av Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Filippinerna, Republiken Singapore och Konungariket Thailand. Det ska ratificeras i enlighet med signatärstaternas respektive konstitutionella förfaranden.

Det ska vara öppet för anslutning av andra stater i Sydostasien.

Stater utanför Sydostasien kan också ansluta sig till detta fördrag med samtycke av alla stater i Sydostasien som undertecknat detta fördrag och Brunei Darussalam.”

Artikel 2

Artikel 14 i vänskapsfördraget ska ha följande ändrade lydelse:

”För tvistlösning inom ramen för regionala processer ska de höga fördragsslutande parterna bilda ett ständigt organ, ett högt råd, bestående av en företrädare på ministernivå från varje hög fördragsslutande part, som ska hålla sig underrättat om tvister eller situationer som sannolikt stör den regionala freden och harmonin.

Denna artikel ska dock gälla för alla de stater utanför Sydostasien som har anslutit sig till fördraget endast i de fall då denna stat är direkt inblandad i den tvist som ska lösas inom ramen för de regionala processerna.”

Artikel 3

Detta protokoll ska ratificeras och träda i kraft den dag då de höga fördragsslutande parterna deponerar det sista ratifikationsinstrumentet.

Upprättat i Manilla den femtonde december nittonhundraåttiosju.

Andra protokollet om ändring av fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien

Manilla, Filippinerna, den 25 juli 1998

Brunei Darussalams regering,

Konungariket Kambodjas regering,

Republiken Indonesiens regering,

Demokratiska folkrepubliken Laos regering,

Malaysias regering

Myanmars regering,

Republiken Filippinernas regering,

Republiken Singapores regering,

Konungariket Thailands regering,

Socialistiska republiken Vietnams regering,

Papua Nya Guineas regering,

nedan kallade *de höga fördragsslutande parterna*,

SOM ÖNSKAR säkerställa att samarbetet ökas i lämplig utsträckning med alla fredsälskande nationer, både i och utanför Sydostasien och i synnerhet grannländerna i den sydostasiatiska regionen,

SOM BEAKTAR punkt 5 i ingressen till fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien som ingicks i Denpasar, Bali, den 24 februari 1976 (nedan kallat *vänskapsfördraget*), där det hänvisas till behovet av att samarbeta med alla fredsälskande nationer både i och utanför Sydostasien, för att främja världsfred, stabilitet och harmoni,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 18.3 i vänskapsfördraget ska ha följande ändrade lydelse:

”Stater utanför Sydostasien kan också ansluta sig till detta fördrag med samtycke av alla stater i Sydostasien, nämligen Brunei Darussalam, Konungariket Kambodja, Republiken Indonesien, Demokratiska folkrepubliken Laos, Malaysia, Myanmar, Republiken Filippinerna, Republiken Singapore, Konungariket Thailand och Socialistiska republiken Vietnam.”

Artikel 2

Detta protokoll ska ratificeras och träda i kraft den dag då de höga fördragsslutande parterna deponerar det sista ratifikationsinstrumentet.

Utfärdat i Manilla den tjugofemte juli nittonhundranittioåtta.

Tredje protokollet om ändring av fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien

Hanoi, Vietnam, den 23 juli 2010

Brunei Darussalam,

Konungariket Kambodja,

Republiken Indonesien,

Demokratiska folkrepubliken Laos,

Malaysia,

Myanmar,

Republiken Filippinerna,

Republiken Singapore,

Konungariket Thailand,

Socialistiska republiken Vietnam,

Samväldet Australien,

Folkrepubliken Bangladesh,

Folkrepubliken Kina,

Demokratiska folkrepubliken Korea,

Republiken Frankrike,

Republiken Indien,

Japan,

Mongoliet,

Nya Zeeland,

Islamiska republiken Pakistan,

Papua Nya Guinea,

Republiken Korea,

Ryska federationen,

Demokratiska socialistiska republiken Sri Lanka,

Demokratiska republiken Östtimor,

Republiken Turkiet,

Amerikas förenta stater,

nedan kallade *de höga fördragsslutande parterna*,

SOM ÖNSKAR säkerställa att samarbetet ökas i lämplig utsträckning med alla fredsälskande nationer, både i och utanför Sydostasien och i synnerhet grannländerna i den sydostasiatiska regionen, samt med regionala organisationer vars medlemmar uteslutande är suveräna stater,

SOM BEAKTAR punkt 5 i ingressen till fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien som ingicks i Denpasar, Bali, den 24 februari 1976 (nedan kallat vänskapsfördraget), där det hänvisas till behovet av att samarbeta med alla fredsälskande nationer både i och utanför Sydostasien, för att främja världsfred, stabilitet och harmoni,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 18.3 i vänskapsfördraget ska ha följande ändrade lydelse:

”Detta fördrag ska vara öppet för anslutning för stater utanför Sydostasien och regionala organisationer vars medlemmar uteslutande är suveräna stater med samtycke av alla stater i Sydostasien, nämligen Brunei Darussalam, Konungariket Kambodja, Republiken Indonesien, Demokratiska folkrepubliken Laos, Malaysia, Myanmar, Republiken Filippinerna, Republiken Singapore, Konungariket Thailand och Socialistiska republiken Vietnam.”

Artikel 2

Artikel 14.2 i vänskapsfördraget ska ha följande ändrade lydelse:

”Denna artikel ska dock gälla för varje hög fördragsslutande part som har anslutit sig till fördraget endast i de fall då den höga fördragsslutande parten är direkt inblandad i den tvist som ska lösas inom ramen för de regionala processerna.”

Artikel 3

Detta protokoll ska ratificeras och träda i kraft den dag då de höga fördragsslutande parterna deponerar det sista ratifikationsinstrumentet.

Upprättat i Hanoi, Vietnam, den tjugotredje juli tjugohundratio i ett enda exemplar på engelska.

Instrument för Europeiska unionens anslutning till fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien

MED BEAKTANDE AV att fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien, som undertecknades den 24 februari 1976 i Bali, Indonesien, har ändrats genom det första, andra och tredje protokollet om ändring av fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien, vilka undertecknades den 15 december 1987, den 25 juli 1998 respektive den 23 juli 2010,

MED BEAKTANDE AV artikel 18.3 i fördraget, ändrad genom artikel 1 i det tredje protokollet, som föreskriver att regionala organisationer vars medlemmar uteslutande är suveräna stater får ansluta sig till fördraget med samtycke av alla stater i Sydostasien, nämligen Brunei Darussalam, Konungariket Kambodja, Republiken Indonesien, Demokratiska folkrepubliken Laos, Malaysia, Myanmar, Republiken Filippinerna, Republiken Singapore, Konungariket Thailand och Socialistiska republiken Vietnam,

MED BEAKTANDE AV att Finlands utrikesminister och Europeiska kommissionens ledamot med ansvar för yttre förbindelser och den europeiska grannskapspolitiken genom en skrivelse av den 7 december 2006 lämnade in en ansökan om Europeiska unionens anslutning till fördraget,

MED BEAKTANDE AV att länderna i Sydostasien har givit sitt samtycke till Europeiska unionens anslutning till fördraget,

ansluter sig Europeiska unionen härmed till fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien med verkan från och med dagen för deponeringen av detta instrument.

TILL BEVIS HÄRPÅ undertecknas detta anslutningsinstrument av [TITEL].

Utfärdat i […], […], den […] […] tjugohundra[…].

För Europeiska unionen